

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202188
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719202188.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Annou Irikovskou v právnej veci žalobkyne: U. B., O.. X. X. XXXX, V. P. V., F. XX/XX-R., právne zastúpená: JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s.r.o., Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, IČO: 36 860 654, proti žalovanému: U. M., O.. X. X. XXXX, V. U. Č.C. XXX, právne zastúpený: LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., Advokátska kancelária Kálov 653/23-2, Žilina, IČO: 47 253 096, v konaní o náhradu škody z ublíženia na zdraví, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 3 140,05 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie v časti o zaplatenie 6 281,- € z a s t a v u j e.

Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia voči žalovanému v rozsahu 100 % z priznanej sumy a žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania a právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka, ktorým bude rozhodnuté o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa v žalobe doručenej tun. súdu dňa 6. 8. 2019 uviedla, že ako poškodená v konaní Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T88/2018 bola odkázaná so zvyšným nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku. Žalovaný v rámci adhézneho konania bol rozsudkom Okresného súdu Pov. Bystrica sp. zn. 1T88/2018-227 zo dňa 21. 11. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.12. 2018, uznaný vinným na základe výroku o vine, že jej z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, keď dňa 23. 5. 2018 riadil nákladné motorové vozidlo Volkswagen LT35, evidenčného Č. K.-XXX I., po ceste č. 11/517, od Považskej Bystrice v smere na Obec Prečín, pričom pri odbočke na Obec Praznov, v dôsledku neprimeranej rýchlosti oneskorene reagoval na znižovanie rýchlosti jazdy pred ním jazdiaceho motorového vozidla, potom prešiel do protismeru, kde narazil do vozidla žalobkyne značky F. C., W. P.-XXX V.. V dôsledku dopravnej nehody žalobkyňa utrpela tržnú ranu na čele, otvorenú zlomeninu ľavého členka s vyklbením ľavej nohy do vonkajšej strany, ktoré zranenia zanechali u nej trvalé následky spočívajúce v tom, že má obmedzenú pohyblivosť členkového kĺbu, a to stredne ťažkú s trvalým chronickým opuchom jazvy po úraze a poúrazové obmedzenie pohyblivosti predkolenia a členka. Uvedené zranenie obodoval ošetrujúci lekár, ktoré obodovanie bolo potvrdené primárom ortopedického oddelenia NsP Považská Bystrica. Sťaženie spoločenského uplatnenia bolo ustálené k 5. 8. 2019 a obodované na 310 bodov. Žalobkyňa uviedla, že žalobou sa domáha náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za 310 bodov krát 2 % z priemernej mesačnej mzdy za kalendárny rok 2018 t. j. krát 20,26 Eur, čo spolu predstavuje zaokrúhlené sumu 6.281 Eur. Zároveň žiada aj zvýšenie náhrady o 50 %, pretože dané zranenie, ktoré zanechalo trvalé následky by za okolností, kedy by bola v pracovnom procese spôsobili jej invaliditu, pretože má obmedzenú pohyblivosť nohy, a to do vnútorného ako aj vonkajšieho smeru a taktiež obmedzenú pohyblivosť členkového kĺbu,

ktoré obmedzenia spôsobujú, že nie je schopná zabezpečiť si sama svoje základné potreby v súvislosti so zaobstarávaním nákupov v obchode, s varením, ktoré si vyžaduje státie. Na tieto okolnosti žiadala, aby súd vypočul ako svedka jej manžela P. B.. Celkom žalobou si uplatnila sumu 9.421,50 Eur.

2. Žalobkyňa k žalobe pripojila lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnia zo dňa 5. 8. 2019.

3. Po doručení žaloby spolu s prílohou žalovanému, tento dňa 28. 8. 2019 súdu doručil vyjadrenie k žalobe, ku ktorému vyjadreniu pripojil list právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 5. 8. 2019 označený ako „výzva na úhradu sťaženia spoločenského uplatnenia“ a odpoveď na danú výzvu zo dňa 12. 8. 2019 adresovanú právnenému zástupcovi žalobkyne.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením žaloby s prílohou, vyjadrenia žalovaného k žalobe spolu s prílohami, oboznámením vyjadrenia žalobkyne zo dňa 3. 9. 2019, oboznámením príloh k tomuto vyjadreniu a to lekárskej správy zo dňa 6. 8. 2018, 20. 9. 2018, 5. 8. 2019, 20. 5. 2019, oboznámením prepúšťacej správy zo dňa 29. 6. 2018 a 9. 10. 2018 z hospitalizácie žalobkyne, oboznámením informácie žalovaného o zaslaní oznámenia o spore poisťovni Kooperatíva a.s. dňa 11. 9. 2019, oboznámením čiastočného späťvzatia žaloby a pripojeného potvrdenia o zrealizovaní transakcie čo do späťvzatej sumy, oboznámením lekárskej správy zo dňa 13. 9.2019 spolu s pripojenou fotodokumentáciou, oboznámením s relevantnými dôkazmi v pripojenom spise 1T/88/2018, predovšetkým obžaloby a rozsudku z daného konania a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalovaný dňa 23. 5. 2018 nákladným motorovým vozidlom zn. X. G. XX W.: K. XXX I. spôsobil dopravnú nehodu v úseku cesty pri odbočke na Obec Praznov, okres Pov. Bystrica, keď v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy a nevenovania sa plne vedeniu vozidla oneskorene reagoval na znižovanie rýchlosti pred ním jazdiaceho motorového vozidla, pričom v snahe vyhnúť sa priamemu nárazu do zadnej časti tohto vozidla, prešiel pri intenzívnom brzdení do protismerného jazdného pruhu, v ktorom narazil okrem iného aj do motorového vozidla značky F. C., W. Č. P.-XXX V., X.R. P. B.. Pri tomto náraze spôsobil ublíženie na zdraví nielen vodičovi, ale aj jeho manželke - žalovanej, ktorá bola spolujazdkyňou v danom vozidle. V dôsledku dopravnej nehody žalovaná utrpela tržnú ranu na čele, otvorenú zlomeninu ľavého členka s vyklbením ľavej nohy do vonkajšej strany, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 23.05.2018 v trvaní najmenej po dobu 6-8 týždňov, spočívajúcom v hospitalizácii s operačným spôsobom liečby, v bolestivosti zranení, v sťažení hygieny a v obmedzení pohyblivosti. Uvedené je konštatované v rozsudku tun. súdu sp. zn. 1T/88/2018-227 zo dňa 21. 11. 2018, z ktorého rozsudku súd zistil, že žalovaný bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmienčným odkladom na 2 roky a k trestu zákazu činnosti viesť všetky motorové vozidlá na dobu 2 roky. Zároveň žalovanému bola okrem iného uložená aj povinnosť nahradiť žalobkyňu ako poškodenej škodu vo výške 1.915,20 €. Vo zvyšku nároku na náhradu škody bola žalovaná odkázaná na civilný proces.

6. Z pripojeného spisu súd zistil, že škoda, ktorá bola žalobkyňu ako poškodenej v rámci adhézneho konania priznaná je škodou titulom náhrady za bolesť, ktorá bola obodovaná v danom trestnom konaní znalcom U.. R. B. P. v znaleckom posudku č. 102/2018 na 105 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 1.915,20 Eur.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom tunajšiemu súdu dňa 28. 8. 2019 poukázal na to, že neuznáva žalobkyňou uplatnený nárok čo do právneho dôvodu ako aj výšky a to z dôvodu, že plnenie by malo byť realizované prostredníctvom poisťovne, u ktorej má žalovaný uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Jedná sa o škodu, ktorá je krytá poisťovňou, a teda uplatnená škoda môže byť vyplatená v rámci poistenia. Zároveň uviedol, že rozhodne nijakým spôsobom nespochybňuje prípadné plnenie, na ktoré má žalobkyňa nárok vzhľadom na ujmu, ktorá bola žalobkyňu spôsobená dopravnou nehodou dňa 23. 5. 2018 a ktorú on zavinil. Keďže má však uzatvorené povinné zmluvné poistenie, požiadal poisťovňu o vyjadrenie a stanovisko k predmetnej veci, pričom poisťovni zároveň predložil dňa 14. 8.2019 dokumenty, ktoré mu boli doručené dňa 6. 8. 2019 prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu, a to výzvu na uhradenie sťaženia spoločenského uplatnenia zo dňa 5. 8. 2019, lekársky posudok o bolestnom a SSU zo dňa 5. 8. 2019. Žalovaný poukázal na to, že výzva na úhradu SSU mu bola doručená až po tom, ako bola podaná

žaloba, a teda žalobkyňa mu odoprela možnosť vyjadriť sa včas na výzvu, prípadne vyriešiť daný spor mimosúdne. Z doručenej výzvy, ako aj zo žaloby je zrejmé, že oba tieto dokumenty boli vyhotovené v ten istý deň, teda sa jedná o nekorektný prístup zo strany žalobkyne. Žalovaný listom zo dňa 12.8.2019 reagoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu na výzvu právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 5. 8. 2019 tak, že nepopieral žalobkyňou uplatnený nárok, požiadal žalobkyňu o predĺženie lehoty na konečné stanovisko k náhrade ujmy, a to do času, kým sa k danému plneniu objektívne nevyjadri poisťovňa, nakoľko žalovaný má za to, že ide o plnenie, ktoré je kryté poisťovňou, t. j. môže byť vyplatené v rámci poistenia. Žalovaný taktiež uviedol, že požiadal žalobkyňu o zaslanie lekárskej dokumentácie, ktorá bola podkladom pre vypracovanie lekárskeho posudku zo dňa 5. 8. 2019, nakoľko prílohou výzvy zo dňa 5. 8. 2019 bol už iba samotný výsledný lekársky posudok. Uvedené dokumenty žiadal z dôvodu, že tieto bude potrebné predložiť poisťovni k prípadnému poistnému plneniu.

8. Žalovaný v bode II. svojho vyjadrenia k žalobe namietal pasívnu vecnú legitimitáciu tak, ako je uvedená v návrhu žaloby, s poukazom na to, že v zmysle platnej legislatívy v pozícii žalovaného mala byť poisťovňa a nie žalovaný. Vzniknutá škoda má byť podľa zákona, ako i bežnej praxe zo strany poisťovne krytá a uplatnený nárok žalobcu má byť tak likvidný z uzatvoreného povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vyplýva to z ustanovenia § 4 ods. 1, 2 zák. o PZP a v tejto súvislosti podporne poukázal na závery rozsudku Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/258/2016 zo dňa 29. 3. 2017, ktorý krajský súd konštatuje, že náhrada škody z dôvodu nemajetkovej ujmy spadá do rozsahu krytia povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku a preto poisťovateľ zodpovedá za vzniknutú škodu a je pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorému na základe ustanovenia § 15 ods. 1 o PZP vznikne povinnosť uhradiť škodu žalobkyňi.

9. Žalovaný v bode III. svojho vyjadrenia k žalobe namietal skutočnosť, že žalobkyňa svoj nárok uplatnený žalobou bližšie neodôvodnila, v žalobe sa obmedzuje iba na konštatovanie, že došlo k dopravnej nehode, na základe ktorej utrpela špecifikované zranenia. Nikde nezdôvodnila dôvod zvýšenia SSU o 50 %. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že zranenia by jej privedili invaliditu, tak v danom prípade žalobkyňa nie je klasifikovaná ako invalidná, a teda je jej povinnosťou preukázať dôvodnosť uplatnenia ustanovenia § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z, čo však žalobkyňa neurobila a nepredložila žiadne lekárske rozhodnutie, prípadne príslušný znalecký posudok, ktorý by ju klasifikoval ako invalidnú osobu. Žalobkyňa si nespĺnila svoju povinnosť tvrdenia a povinnosť tvrdenie preukázať. Nepreukázala taktiež, že by u nej boli splnené podmienky na priznanie invalidity, t. j. že by sa jednalo o dlhodobu nepriaznivú stav, teda stav trvajúci dlhšie ako 1 rok, ktorý by u žalobkyne spôsoboval pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Liečba žalobkyne nepresahovala obdobie dlhšie ako 1 rok, pretože začiatok liečby tak ako to vyplýva aj z lekárskeho posudku je dňom 23. 5. 2018 a ukončenie liečenia 21. 5. 2019. V závere svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že svoje konanie úprimne ľutuje, celá situácia ho mrzí, avšak žalobkyňou požadované nároky považuje za neprimerané, pre žalovaného by plnenie v danej výške bolo likvidačné. V závere svojho vyjadrenia navrhol súdu ustanoviť súdneho znalca v odbore zdravotníctvo, ktorý objektívne určí výšku náhrady škody z ublíženia na zdraví žalobkyne. Taktiež v závere zdôraznil, že podľa jeho názoru sa žaloba javí ako predčasná, nakoľko žalobkyňa sa má najprv obrátiť s uplatnením svojho nároku na poisťovňu a riešiť daný spor mimosúdne, pričom až následne v prípade nemožnej dohody, prípadne kompromisného riešenia mal daný spor byť riešený súdnou cestou, teda podaním žaloby.

10. Žalovaný k svojmu vyjadreniu pripojil lekársky posudok ohľadom hodnotenia SSU u žalobkyne zo dňa 5. 8. 2019, výzvu právneho zástupcu žalobkyne na úhradu náhrady za SSU, ktorá bola adresovaná žalovanému a datovaná bola dňom 5. 8. 2019, ako aj odpoveď žalovaného zo dňa 12.8.2019 na danú výzvu.

11. Z pripojenej výzvy žalobkyne na zaplatenie náhrady za SSU, adresovanej žalovanému, súd zistil, že táto bola doručená (prostredníctvom žalovaného) poisťovni dňa 14. 8. 2019. V danej výzve žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného k zaplateniu náhrady vo výške 9.421,50 Eur a k náhrade trov konania v lehote 7 dní.

12. Na vyššie uvedenú výzvu žalobkyne žalovaný reagoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 12. 8. 2019, ktoré v ktorom poukázal na skutočnosť, že sa jedná o plnenie, ktoré je kryté poisťovňou t. j. má byť vyplatené v rámci poistenia. Žalovaný zároveň žalobkyňi oznámil, že

požiadal poisťovňu o vyjadrenie a stanovisko k predmetnej veci a v z tohto dôvodu požiadal žalobkyňu o predĺženie lehoty na konečné stanovisko a vyjadrenie, prípadne na úhradu plnenia.

13. Žalovaný súdu doručil aj „informáciu o zaslaní oznámenia o spore príslušnej poisťovni“ (č.l. 44 spisu), ako aj samotné „Oznámenie o spore“, ktoré bolo adresované poisťovni Kooperatíva poisťovňa a.s.. Žalovaný predmetnú poisťovňu vyzval, aby ako intervenient vstúpila do konania s poučením o prípadných následkoch, ak poisťovňa do konania nevstúpi a žalobkyňa bude v spore úspešná. Z oznámenia o spore zo dňa 11. 9. 2019 súd zistil, že jeho prílohou okrem iného bola aj žaloba v danej veci a vyjadrenie žalovaného k žalobe.

14. Podľa ustanovenia § 82 ods. 1 C.s.p. Intervenient vstupuje do konania z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 písomným podaním.

15. Podľa ustanovenia § 86 ods. 1 Civilného sporového poriadku (C.s.p.) strana môže osobe, ktorá má právny záujem na výsledku sporu, oznámiť, že sa vedie spor a vyzvať ju, aby ako intervenient vstúpila do konania.

16. Podľa ustanovenia § 87 ods. 2 C.s.p. ak ten, komu bol spor oznámený, do konania ako intervenient nevstúpi, nemôže strane namietat, že právoplatne skončený spor bol nesprávne rozhodnutý.

17. V danom prípade žalovaným oslovená poisťovňa napriek výzve žalovaného neoznámila vstup do konania. Súd preto na strane žalovaného konal len s ním, bez intervenienta.

18. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného k žalobe reagovala svojim vyjadrením doručeným prostredníctvom právneho zástupcu tunajšiemu súdu dňa 4. 9. 2019, v ktorom poukázala na to, že rozhodne žalovaný porušil právnu povinnosť, čo bolo ustálené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/88/2018-227 zo dňa 21. 11. 2018. Obodovanie SSU bolo realizované po 1 roku a lekár toto sťaženie ohodnotil počtom bodov 310. Daný úraz zanechal u nej trvalé následky s tým, že liečba nebola ukončená 21. 5. 2019, ale až neskôr, o čom predložila lekársku správu zo dňa 5. 8. 2019. Z dokumentácie je zrejmé, že úraz jej spôsobil plnú invaliditu, pretože sa jedná o dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles jej pracovnej schopnosti a zárobkovej činnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou o viac ako 40 % a trvá dlhšie ako 1 rok. Pokiaľ žalovaný namietá svoju pasívnu legitímáciu, s týmto žalobkyňa sa nestotožňuje, pričom žalovanému nič nebráni, aby na svoju stranu pribral intervenienta, teda príslušnú poisťovňu, čo však žalovaného nezbavuje pasívnej legitímácie, ako sa mylne domnieva. Žalobkyňa taktiež nesúhlasí s neodôvodneným tvrdením žalovaného, že jej liečba bola s úspechom ukončená 21. 5. 2019, pretože to nie je pravda, keďže stále nie je schopná pohybu. Manžel ju musí vozit' a aj s barlami prejde len niekoľko krokov. Ako starobná dôchodkyňa už nemôže mať priznaný invalidný dôchodok, pretože aj invalidný dôchodok dovŕšením veku na starobný dôchodok sa ex lege mení na starobný dôchodok.

19. Z lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia (č.l. 3 p.v., ďalej v texte len SSU) zo dňa 5. 8. 2019 súd zistil, že lekár U.. P. M. daným posudkom potvrdil, že zdravotný stav žalovanej bol pre účely posúdenia SSU ustálený dňom 5. 8. 2019. Ošetrojúci lekár SSU obodoval na 310 bodov.

20. Z lekárskej správy zo dňa 5.8.2019 (č.l. 26 spisu) potvrdenej primárom ortopedického oddelenia NsP Pov. Bystrica U.. Š. súd zistil, že lekár ustálil trvalé následky úrazu z 23. 5. 2018, a to :
chronický opuch členka a predkolenia v obvode lýtka + 5-6 cm, na členku opuch v obvode + 3-4 cm v porovnaní s PDK,
poúrazová deformita ľavého členka, vťahnutie kože mediálne i laterálne, začervenanie, jazvy členka, jazvy - na distálnom predkolení proximálnejšie hypertrofická horizontálna jazva semicirkulárne 15 cm, nižšie distálnejšie takmer cirkulárna hypertrofická jazva na distál. predkolení viac mediálne cca 20 cm, zhojená hypertroficky, jazvy po OZ mediálneho i laterálneho členka - bez známok zápalu, bez secernácie, jazva na vonkajšom členku - 10 cm vertikálna hypertrofická jazva, na mediálnom členku 9 cm oblúkovitá horizontálna hypertrofická jazva,
palpačná bolestivosť v oblasti mediálneho i laterálneho členka vľavo a v oblasti štrbiny ATC, bolestivosť a pichanie v okolí členka vľavo pri záťaži, po preťažení, pri dostupovaní a chôdzi ale i kľudové bolesti, obmedzenie hybnosti ťažkého stupňa, najmä dorzálnej extenzie - dorz. extenzia 5 st, plantárna flexia 20 st, dukcie 5/5 st, supinácia členka a nohy 30 st, pronácia 20 st

sťaženie mobility, nutná chôdza s pomôckami - v G aparáte, event o 2 nem. barlách, slabo mobilná, prejde pár krokov s pomocou, trvalým následkom je aj rozvoj ťažkej pourazovej artrózy členka, deštrukcia a nerovnosti, zánik štrbiny členkového kĺbu na RTG, deštrukcia chrupavky po úraze.

21. Z lekárskej správy zo dňa 20. 5. 2019 (č.l. 27 spisu) súd zistil, že ako diagnóza u žalobkyne sú lekárom stanovené o.i. aj diagnózy „stredne ťažké obmedzenie pohybových funkcií“, „imobilita“.

22. Žalobkyňa podaním doručeným tun. súdu dňa 18. 9. 2019 zobrala čiastočne žalobu späť, a to čo do sumy 6.281 Eur t.j. náhradu za základný počet obodovania SSU. Dôvodom čiastočného späťvzatia bola skutočnosť, že po tom, ako žalovaný oznámil podanie žaloby poisťovni a vyzval ju, aby plnila zo zákonného poistenia, predmetná poisťovňa Kooperatíva a.s. poskytla žalobkyne dané plnenie o výške 6.281 Eur. O tomto predložila žalobkyňa aj príslušný doklad, a to potvrdenie o zrealizovaní transakcie, z ktorého súd zistil, že predmetná suma bola zaúčtovaná 13. 9. 2019.

23. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (C.s.p.) žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 veta prvá C.s.p. súd konanie nezastaví, ak je žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

26. Keďže v danom prípade žalobkyňa zobrala čiastočne žalobu späť, pričom s týmto čiastočným späťvzatím žalovaný súhlasil, súd konanie v danej časti zastavil. Po čiastočnom zastavení konania predmetom sporu zostalo už len zvýšenie náhrady za SSU, ktoré zvýšenie si žalobkyňa uplatnila vo výške 3.140,05 Eur.

27. K čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobkyňa pripojila aj lekársku správu primára U.. Š.H., ortopedické oddelenie NsP Pov. Bystrica zo dňa 13. 9. 2019, z ktorej súd zistil, že obsahovo je totožná s lekárskou správou U.. Š. zo dňa 5. 8. 2019 s tým, že v závere doplnil, že vzhľadom na rozsiahle následky po úraze, bolestivosť a obmedzenie hybnosti za normálnych okolností (vzhľadom k veku, keby bola pracovne - v produktívnom veku), by nedokázala vykonávať prácu a bola by práceneschopná, resp. by musel byť posúdený dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a pokles schopností vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na to, že zdravotný stav by jej nedovolil vykonávať prácu, bola by určite uznaná za invalidnú z hľadiska dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopností vykonávania zárobkovej činnosti, avšak keďže je starobná dôchodkyňa, neprichádza do úvahy, aby bola uznaná za invalidnú dôchodkyňu.

28. Na pojednávaní dňa 23. 10. 2019 obe strany zotrvali na svojich písomných podaniach, odkazovali na pripojené listinné dôkazy, ktoré k svojim písomným podaniam predložili.

29. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Cdo/209/2017 vyplýva, že nie vždy je podmienkou zvýšenia odškodnenia titulom SSU len priznanie invalidity, ale dôvody hodné osobitného zreteľa sú aj v iných okolnostiach, ako to podľa právneho zástupcu žalobkyne je aj v tomto prejednávacom prípade. Žalobkyňa nie je schopná samostatne chodiť, má dva invalidné vozíky. Právny zástupca žalobkyne tiež namietal tvrdenie žalovaného, že k ustáleniu zdravotného stavu malo dôjsť už v máji 2019, čo rozhodne nie je pravda. K ustáleniu došlo ku dňu bodovania SSU, teda 5. 8. 2019.

30. Svedok P. B., manžel žalobkyne, na pojednávaní dňa 23. 10. 2019 vypovedal, že po úraze ich v rodinnom a spoločenskom živote sa veľa zmenilo. Manželka, teda žalobkyňa po úraze väčšinou len leží, o všetko sa musí starať on, predtým spolu chodievali do Čičmian na „dedovizeň“, odtiaľ podnikali túry, čo v súčasnosti už nie je možné. Manželka v minulosti zabezpečovala starostlivosť o kuchyňu aj domácnosť, bola sebestačná v starostlivosti o seba, čo nie je už teraz aktuálne. Doteraz jej musí pomáhať pri zabezpečovaní hygieny, pri kúpaní, v dôsledku jej úrazu má aj problémy s psychikou a svoju frustráciu zo zdravotného obmedzenia prenáša na neho. Svedok sa vyjadril, že je pre ňu hromozvodom, všetko manželke v súčasnosti vadí, pretože nie je schopná samostatného života. Pri chôdzi používa chodítko s kolesami alebo vozík na sedenie, keďže má v dôsledku úrazu aj ortoperózu, teda úbytok

kostnej hmoty, čo spôsobuje, že niekedy pre bolesti nie je schopná vôbec chodiť a vtedy využívajú invalidný vozík. Takisto manželka využíva invalidný vozík aj v byte, čo je však veľmi sťažené vzhľadom na rozmery bytu a nemožnosť komfortne sa po byte s vozíkom pohybovať.

31. Po tom, ako súd predbežne vec právne posúdil a vyhodnotil sporné a nesporné skutkové tvrdenia tak, ako sú zaznamenané v zápisnici z pojednávania, právny zástupca žalobkyne navrhol vypočuť U.. Š., ktorý by mohol vypovedať o tom, aké následky má na zdravotný stav žalobkyne daný úraz.

32. Súd na danom pojednávaní uznesením rozhodol o tom, že navrhovaný dôkaz nevykoná s poukazom na to, že takýto návrh mohla podať žalobkyňa spolu s čiastočným späťvzatím návrhu, ku ktorému pripájala aj správu U.. Š. zo dňa 13. 9.2019 a z tohto dôvodu, keďže výsluch svedka by si vyžiadal odročenie pojednávania, súd, vychádzajúc zo zásady koncentrácie, vyslovil názor, že vzhľadom na charakter lekárskej správy, predložené bodové hodnotenie, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že pri rozhodovaní o prípadnom zvýšení SSU je dôležité posudzovať aktivity žalobkyne v rámci rodinného, spoločenského, pracovného, športového života pred úrazom a po úraze, pričom zo správy nevyplýva, že by predtým žalobkyňa bola pacientkou U.. Š., jeho výsluch sa súdu javil ako nadbytočný.

33. Právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči poukázal na to, že žalobkyňa trvá aj na mimoriadnom zvýšení sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 zák. 437/2004 Z.z. v tom smere, že základný počet bodov sťaženia spoločenského uplatnenia bol v celom rozsahu akceptovaný poisťovňou z titulu zákonného poistenia žalovaného. Toto mimoriadne zvýšenie v zmysle ustálenej súdnej praxe je sudcovským právom. Nie je podmienené invalidným dôchodkom v zmysle Zákona o sociálnom zabezpečení, ktorý zákonodarca do uvedeného zák. ustanovenia dal len príkladom. S poukazom na predložený najnovší judikát NS SR, ktorý odkazuje aj na predchádzajúce judikáty uverejnené aj v Zbierke súdnych rozhodnutí, je ustálené zvýšenie z hľadiska proporcionality v tom smere, že keby žalobkyňa pýtala 27 000,- € ako to bolo v súdenom prípade, by to asi proporcionálne nebolo. Žalobkyňa uplatňuje len sumu cca 3 000,- € s tým, že jej zdravotný stav ani po roku nie je ustálený. Z výpovede svedka vyplynulo, že žalobkyňa nie je schopná chodiť, zdržuje sa doma v byte a väčšinou leží. Má pomôcky - barlu, invalidný vozík a posuvný vozík, ktoré bude používať zrejme do konca života. Pred dopravnou nehodou bola relatívne zdravá, spoločne s manželom chodili na turistiku, mali v Čičmanoch rekreačný dom, kam chodili a následne sa angažovala s turistami, či už výstup na Strážov, na Kľak a podobne. Preto žalobkyňa považuje zvýšenie náhrady za SSU o 50 % za dôvodné. Právny zástupca žalobkyne poukázal na to, že žalovaný bezdôvodne namietal svoju pasívnu legitímáciu, i keď mal právneho zástupcu, žiadal zamietnuť žalobu aj ohľadom náhrady za základný počet bodov SSU, pričom už aj v trestnom konaní neuznával svoje zavinenie na dopravnej nehode, namietal znalecký posudok znalca z odboru cestnej dopravy ohľadom rýchlosti a neskôr tým, že nepodal opravný prostriedok, vinu v 100 % rozsahu prijal. Preto žiadal, aby súd žalobe vyhovel a priznal žalobkyni j 100% náhradu trov konania.

34. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava písomných vyjadrení a ústnych prednesov. Žalobkyňa nespĺnila svoju povinnosť a dostatočným spôsobom nepreukázala opodstatnenosť svojho nároku. Žalovaný zo svojej pozície nie je spôsobilý preukazovať zdravotný stav žalobkyne pred dopravnou nehodou a po dopravnej nehode. Podľa názoru žalovaného však žalobkyňa mohla a mala produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by rozdielnosť jej zdravotného stavu pred nehodou a po nehode potvrdili a následne špecifikovali. Vyjadrenie manžela v tomto konaní na určenie povinnosti a určenie konkrétnej výšky voči žalovanému žalovaný považuje za nedostatočné. Žalobkyňa mohla predložiť napr. fotodokumentáciu, list vlastníctva nehnuteľnosti v Čičmanoch, vyjadrenia detí, susedov, prípadne známych a v neposlednom rade mohla udeliť súhlas lekárom a sprístupniť svoju zdravotnú dokumentáciu na porovnanie jej zdravotného stavu pred nehodou a po nehode. Právny zástupca žalobkyne vo svojom prednese účelovo vyberal len tie časti z vyjadrení žalovaného, v ktorých žalovaný namietal dôvodnosť žaloby, odmietal svoju povinnosť plniť, pričom právny zástupca žalobkyne už neuviedol, že žalovaný nespochybnil prípadné plnenia, na ktoré má žalobkyňa nárok. Rovnako aj v trestnom konaní pri svojom výsluchu žalovaný ako prvé uviedol, že ľutuje čo sa stalo. Poškodeným v trestnom konaní sa úprimne ospravedlnil a bol pripravený znášať náhradu škody. Odpor voči trestnému rozkazu podal výlučne z dôvodu, že mal záujem, aby súd po preukázaní jeho prípadnej viny znížil trest zákazu vedenia motorového vozidla, nakoľko ma malé dieťa a manželku, ktoré nie je spôsobilá šoférovať. Nepodanie opravného prostriedku proti rozsudku jasne nasvedčuje úmyslu žalovaného svoj skutok odčiniť. Napriek uvedenému žalovaný nemôže s podanom žalobou súhlasiť a

žiada, aby ju súd zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

35. Podľa § 4 ods. 1 prvej vety pred bodkočiarkou zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorázovo.

36. Podľa § 4 ods. 2 veta prvá citovaného zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku.

37. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku.

38. Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačne mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej štatistickým úradom SR za kalendárny rok prechádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa ods. 1, za 1 bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

39. Podľa § 5 ods. 5 citovaného zákona v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

40. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 23. 5. 2018 žalobkyňa v dôsledku dopravnej nehody, ktorú jednoznačne zavinil žalovaný, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/88/2018-227 zo dňa 21. 11. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7. 12. 2018, utrpela ako spolujazdkyňa vo vozidle Suzuki Ignis úraz, a to tržnú ranu na čele, otvorenú zlomeninu ľavého členka s vyklbením ľavej nohy do vonkajšej strany, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 23.05.2018 v trvaní najmenej po dobu 6-8 týždňov, spočívajúcom v hospitalizácii s operačným spôsobom liečby, v bolestivosti zranení, v sťažení hygieny a v obmedzení pohyblivosti.

41. Hodnotenie SSU žalobkyne bolo vykonané lekárske posudkom zo dňa 5. 8. 2019, v ktorom je zároveň konštatované, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne došlo tým istým dňom, teda 5. 8. 2019. Daným lekárske posudkom bolo SSU obodované počtom bodov 310, čo vo finančnom vyjadrení vychádzajúc z ustanovenia § 5 ods. 2 vyššie citovaného zákona predstavuje sumu 6.281 Eur (2 % z priemernej mesačnej mzdy za rozhodné obdobie predstavuje sumu 20,26 Eur). Tieto skutočnosti medzi stranami sporu neboli sporné.

42. Keďže preukázateľne v priebehu konania, a to dňa 13. 9. 2019 náhrada za SSU vo výške 6.281 Eur, teda za základný počet obodovania SSU bola žalobkyňi poisťovňou, u ktorej má žalovaný povinne zmluvne poistené motorové vozidlo, ktorým spôsobil dopravnú nehodu, poukázaná, v dôsledku čoho žalobkyňa zobrala v tejto časti žalobu späť, súd v danej časti aj konanie zastavil a ďalej konal už len o zvýšení náhrady SSU v súlade s § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z., s ktorým zvýšením však žalovaný nesúhlasil.

43. Ešte pred čiastočným späzratím žaloby žalovaný v prvom rade namietal svoju vecnú pasívnu legitimitáciu v spore s poukazom na to, že žalovanou stranou má byť poisťovňa, u ktorej žalovaný má motorové vozidlo, ktorým spôsobil ublíženie na zdraví žalobkyňi, poistené a nie on sám. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/258/2016 zo dňa 29. 3. 2017. V prvom rade súd poukazuje na to, že v danom prípade posudzovaný nárok bol iný než je v prejednávanej veci, jednalo sa o odškodnenie nemajetkovej ujmy spôsobenej pozostalej manželke po obeti dopravnej nehody, za ktorú možno priznať náhradu v peňažnej forme podľa § 13 ods. 2 a 3 Obč. zák. a ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. o povinnom zmluvnom poistení. Z daného rozsudku však nevyplýva, že by si nemohol poškodený uplatniť náhradu škodu buď len proti priamemu škodcovi, alebo len proti poisťovateľovi, či proti obom naraz, ako to bolo v prípade veci sp. zn. 25Co/258/2016. V danom rozhodnutí súd odôvodňoval pasívnu vecnú legitimitáciu poisťovne v konaní, v ktorom poisťovňa vystupovala ako žalovaný II. a priamy škodca ako žalovaný I/, pričom

rozhodne v danom konaní nebola proti priamemu škodcovi žaloba zamietnutá, ale boli obaja zaviazaní k povinnosti plniť.

44. Vo vzťahu k poisťovni sa jedná o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu, pričom poškodený si môže náhradu škody uplatniť súčasne proti škodcovi aj poisťovni, alebo len proti škodcovi, alebo len proti poisťovni. Pokiaľ by žalobkyňa žalovala žalovaného aj poisťovňu, tak povinnosť zaplatiť žalovanú sumu by bola podmienená tým, že by táto povinnosť bola uložená obom žalovaným s tým, že plnením jedného zo žalovaných by zanikla v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Rozhodne však z citovaného rozsudku Krajského súdu v Trnave nevyplýva, že by na strane žalovaného v prejednávanom prípade bol nedostatok vecnej pasívnej legitímácie priameho škodcu.

45. Súd preto dospel k záveru, že žalobkyňa správne žaluje škodcu a tento je v danom konaní vecne pasívne legitimovaný. Z uvedených dôvodov preto súd námietku vecnej pasívnej legitímácie zo strany žalovaného považuje za právne irelevantnú a bezpredmetnú.

46. Čo sa týka zvýšenia náhrady za SSU, súd dospel k záveru, že obmedzenia žalobkyne boli preukázané jednak záverom lekárskeho posudku zo dňa 5. 8. 2019, ako aj znaleckým dokazovaním vykonaným v rámci trestného konania, a taktiež sú preukázané aj lekárskymi správami, ktoré predložila žalobkyňa do spisu v priebehu konania, vrátane správ zo dňa 5. 8. 2019 a 13. 9. 2019. Tieto obmedzenia majú trvalý charakter, pričom zdravotné poškodenie nemá tendenciu zlepšenia, práve naopak postupom veku sa môže tento stav zhoršovať. Žalobkyňa je narodená v r. 1948, teda má 71 rokov, je starobnou dôchodkyňou, čo vylučuje aby mohla byť invalidnou dôchodkyňou, keďže už evidentne o starobný dôchodok požiadala, čo nikto v konaní nerozporoval.

47. Keďže predmetom konania zostala už len otázka zvýšenia náhrady za SSU, pričom žalovaný namietal dôvodnosť zvýšenia a už vôbec nepripúšťal možnosť zvýšenia o 50 %, súd sa zaoberal otázkou posudzovania miery tohto zvýšenia, ktorú je možné považovať za primeranú.

48. Zvýšenie náhrady za SSU je vždy vecou úvahy súdu, avšak v medziach určených zákonom. V tejto súvislosti právny zástupca žalobkyne dal do pozornosti rozsudok NS SR z 21. júna 2018 sp. zn. 3Cdo/209/2017, z ktorých záverov vyslovených najvyšším súdom súd aj v tomto prípade vychádzal. Jednoznačne dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné pristúpiť k zvýšeniu náhrady za SSU je invalidita, avšak nie je to jediný dôvod, ktorý by odôvodňoval zvýšenie. Tak ako vyplýva z citovaného rozhodnutia NS uznanie invalidity je len jedným z faktorov na postup podľa § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z., pričom aj bez uznania invalidity môže ísť o prípad hodný osobitného zreteľa, kedy súd takto môže taktiež postupovať.

49. V danom prípade tak, ako je vyššie uvedené, žalobkyňa je starobná dôchodkyňa a touto bola už aj v čase dopravnej nehody, čo znamená, že táto skutočnosť vylučovala možnosť uznania invalidity, pretože je už starobnou dôchodkyňou. Nesporné však je, že žalobkyňa do spisu predložila lekársku správu, potvrdenú primárom ortopedického oddelenia NsP Považská Bystrica U.. Š. dňa 13. 9. 2019, z ktorej záveru vyplýva, že pokiaľ by žalobkyňa bola v produktívnom veku, nemohla by vykonávať prácu a bola by práceneschopná resp. by musel byť posúdený dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Zároveň konštatoval, že u žalobkyne sa jedná o rozsiahle trvalé následky, bolestivosť a obmedzenie hybnosti, teda je reálne predpokladať, že aj vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa v súčasnosti pohybuje pomocou pomôcok, prípadne invalidného vozíka, že by bol zistený taký pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorý by odôvodňoval priznanie invalidity. Nepriznanie invalidity v danom prípade nemôže byť však dôvodom pre to, aby súd neposudzoval aj ďalšie okolnosti, ktoré môžu byť podkladom pre zvýšenie náhrady za SSU. Tak ako na to poukázal právny zástupca žalobkyne a ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo209/2017 uznanie invalidity je len jedným z faktorov na postup podľa ustanovenia § 5 ods. 5 Zák. č. 437/2004 Z. z., pričom aj bez uznania invalidity, môže ísť o prípad hodný osobitného zreteľa, ktorý odôvodňuje priznanie zvýšenia SSU až o 50 %.

50. Pri posudzovaní rozsahu zvýšenia náhrady za SSU je nutné vychádzať z individuálnych okolností a potrieb poškodeného, ktoré v prejednávanom prípade sú predovšetkým determinované vekom žalobkyne. V danom prípade je bezpredmetné skúmať v akom rozsahu poškodenie zdravia žalobkyne

túto obmedzuje v jej schopnosti vykonávať prácu, keďže už nie je zamestnaná a nie je možné túto skutočnosť ani hodnotiť vo vzťahu k zmene alebo strate zamestnania v dôsledku tohto úrazu. Súd pri rozhodovaní o určení rozsahu zvýšenia náhrady za SSU predovšetkým vychádzal zo skutočnosti, že u staršieho človeka je schopnosť improvizovať, naučiť sa zvládať sťaženú situáciu oveľa nižšia ako u mladého človeka. Tak ako vyplynulo zo svedeckej výpovede jej manžela, do úrazu všetky domáce práce spravidla robila manželka, od úrazu však musí zastať tieto práce on sám a ako uviedol, od úrazu žalobkyňa „v kuchyni bola len dvakrát“. Obmedzená pohyblivosť, bolesti spôsobujú, že žalobkyňa už nie je tzv. samoobslužná primerane veku, ako by bola pokiaľ by nebola postihnutá úrazom. Aktivity, ktoré človek vykonáva pred úrazom sú determinujúce opätovne hlavne pri človeku mladšom, pretože prirodzene mnohé aktivity, ktoré človek v mladšom veku vykonáva, už nevykonáva neskôr, keď je starší a to z dôvodu pribúdajúceho veku, čo je v podstate prirodzený jav. Preto súdu sa javilo ako nadbytočné skúmať dopad daného úrazu u žalobkyne na jej športový a pracovný život. Je pravda, že žalobkyňa dôkazmi nepreukázala, že je vlastníčkou chaty, či rodinného domu v Čičmanoch, ako to uvádzal jej manžel a ani, že sa venovali turistike. Nesporné však je, že nie je možné vylúčiť aktivity žalobkyne ako prechádzky, vykonávanie nákupov, absolvovanie rôznych návštev a ciest, čo v súčasnosti podľa názoru súdu musí byť obmedzované práve z dôvodu ťažkých následkov úrazu. S pribúdajúcim vekom je spravidla spájaná neistota pri chôdzi, čo je všeobecne známe a pokiaľ takýto starší človek utrpí úraz, má to oveľa rozsiahlejšie dôsledky, ako na mladého človeka. Zvýšenie náhrady SSU môže byť prostriedkom pre to, aby si žalobkyňa mohla zabezpečiť kvalitnejšie kompenzačné pomôcky, rehabilitácie a pod. Vzhľadom na výšku náhrady za základný počet bodov nejedná sa v danom prípade vo finančnom vyjadrení o vysoké zvýšenie, akoby to bolo v prípade, pokiaľ by za základný počet bodov SSU bola priznávaná vysoká suma napr. 20.000 Eur a viac, pričom pri niekoľko desaťtisícovej náhrade má poškodená osoba možnosť peniaze využiť na zlepšenie svojej zdravotnej situácie, na rehabilitáciu ďaleko viac ako pri priznaní náhrady v danom prípade cca 6.000 Eur.

51. Vzhľadom na vyššie uvedené súd predovšetkým na vyšší vek žalobkyne skutočnosť, že v dôsledku úrazu je nútená sa zdržiavať doma, pričom ani tam nie je schopná sa po byte riadne pohybovať, dospel k záveru, že v danom prípade 50 % zvýšenie náhrady za SSU je adekvátne danej situácii, veku žalobkyne a skutočnosti, že jej „svet“ sa po úraze zmenšil predovšetkým na priestory jej bytu.

52. Z uvedeného dôvodu súd preto priznal žalobkyni ňou požadované zvýšenie náhrady za SSU v plnom rozsahu.

53. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že plnenie vo výške 3.140,05 Eur by bolo pre neho likvidačné, svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov v tomto smere, a preto súd nepostupoval v zmysle ustanovenia § 450 Obč. zák., teda neuplatnil moderačné právo. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj skutočnosť, že hoci žalovaný oznámil poisťovni, že prebieha tento spor a vyzval poisťovňu, aby vstúpila do konania ako intervenient, napriek tomu poisťovňa do konania nevstúpila, a teda následne podľa ust. § 87 ods. 2 C.s.p. v prípade právoplatne skončeného sporu už nebude môcť namietat, že spor bol nesprávne rozhodnutý.

54. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku. Dôvody hodné osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách konania súd videl predovšetkým v tej skutočnosti, že v danom prípade bolo konanie čiastočne zastavené a to čo náhrady za základný počet bodov SSU, t. j. vo výške 6.281 Eur, ktorú sumu síce poisťovňa poukázala na účet žalobkyne až po podaní žaloby, a to dňa 13. 9. 2019, nesporné však je, že pokiaľ by žalobkyňa poskytla žalovanému dostatočný priestor na to, aby mohol jej nároky predložiť na posúdenie poisťovni, nebola by musela podávať žalobu aj o zaplatenie sumy 6.281 Eur, pretože poisťovňa by jej túto sumu bola zaplatila. V danom prípade však žalobkyňa síce najskôr vyzvala žalovaného, aby jej zaplatil žalovanú sumu, a to listom zo dňa 5. 8. 2019, v ktorom požadovala žalovanú sumu zaplatiť do 7 dní, napriek tomu v nasledujúci deň, t. j. 6. 8. 2019, teda bez vyčkania uplynutia 7 dní na plnenie, podala žalobu. Je teda zrejmé, že pokiaľ poisťovňa plnila až v priebehu konania a teda bolo by to možné posudzovať ako situáciu, kedy dochádza k čiastočnému zastaveniu konania pre správanie žalovaného, tak k plneniu až v priebehu konania by došlo v každom prípade, a teda žalovaný by nemal šancu úhradu zabezpečiť pred podaním žaloby. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný nielenže po doručení výzvy na mimosúdne plnenie požiadal listom zo dňa 12. 8. 2019 o predĺženie 7 dňovej lehoty na plnenie ale podnikol aj kroky na to, aby k plneniu došlo a 14. 8. 2019 doručil danú výzvu žalobkyne na úhradu SSU poisťovni, ktorá po preverení podmienok pre plnenie aj plnenie poskytla. Z uvedeného dôvodu preto súd je toho názoru, že čiastočné zastavenie konania

procesne zavinila žalobkyňa tým, že neposkytla žalovanému dostatok času na plnenie, ten nemal odkiaľ vedieť, či a kedy žalobkyňa mala obodované SSU a bol na výzvu odkázaný. Preto sa súdu javí ako spravodlivé nepriznať žalobkyni nárok na náhradu trov konania o sumy 6.281 Eur a náhradu jej priznať len čiastočne a to zo sumy vo vzťahu, ku ktorej bola úspešná. Z uvedeného dôvodu súd priznal síce nárok žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 100 % ale len zo sumy 3.140,05 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok); v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých môže oprávnený podať na príslušný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).